

Sygn. akt I C 26/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 27 lipca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Kolbuszowej Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Jerzy Czownicki

Protokolant: sek. sąd. K. K.

po rozpoznaniu w dniu 27 lipca 2016 r. w Kolbuszowej

na rozprawie

sprawy z powództwa: K. B., zam. (...)

przeciwko: Gminie C. w C.

o: zapłatę kwoty 15.058,90 zł

I. zasądza od pozwanego Gminy C. w C. na rzecz powódki K. B. kwotę 8.000,00 zł (osiem tysięcy złotych) tytułem zadośćuczynienia oraz kwotę 58,90 zł (pięćdziesiąt osiem złotych dziewięćdziesiąt groszy) tytułem odszkodowania z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 7 maja 2013 r. do dnia zapłaty

II. zasądza od pozwanego Gminy C. w C. na rzecz powódki K. B. kwotę 812,10 zł (osiemset dwanaście złotych dziesięć groszy) tytułem częściowego zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego

III. nakazuje ściągnąć od powódki K. B. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Kolbuszowej z roszczenia zasądzonego

w punkcie I-szym kwotę 400,44 zł (czteryście złotych czterdzieści cztery grosze) tytułem brakującej części zaliczki oraz brakującej części wpisu

IV. oddala powództwo w pozostałej części

Sędzia Sądu Rejonowego

J. C.

Sygn. akt I C 26/15

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Kolbuszowej

z dnia 27 lipca 2016 r.

Pozwem z dnia 09.10.2014r. powódka K. B., reprezentowana przez pełnomocnika – adwokata A. S. - domagała się zasądzenia od pozwanej Gminy C. kwoty 10.000,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 07.05.2013r. do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę oraz kwoty 58,90 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia

07.05.2013r. do dnia zapłaty tytułem odszkodowania. Powódka domagała się ponadto zasądzenia na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, iż w dniu 07.07.2012r. poruszając się motorowerem marki J. o nr rej. (...) po drodze gminnej w miejscowości C. uległa wypadkowi, doznając obrażeń w postaci zwichnięcia stawu łokciowego, stłuczenia stawu kolanowego oraz licznych otarć skóry. Do powyższego zdarzenia doszło wskutek najechania przez powódkę na poprzeczną wyrwę w drodze, zasypaną piaskiem. Powódka podniosła ponadto, że odcinek drogi, na którym występowały wyrwy nie był w żaden sposób oznakowany, Powołując się na ustawę z dnia 21 marca 1985r. o drogach publicznych wskazała, iż do zarządcy drogi (w tym wypadku Wójta Gminy C.) należało prawidłowe oznakowanie drogi, a czego zaniechał. Stanowiło to zatem bezpośrednią przyczynę powstałej u powódki szkody, stąd odpowiedzialność pozwanego kształtuje się na zasadzie art. 416 k.c.

Uzasadniając żądanie kwoty 10.000,00 zł tytułem odszkodowania powódka wskazała, że wskutek doznanych w wypadku obrażeń cierpiała krzywdę w postaci bólu i niedogodności spowodowanych ograniczonym zakresem wykonywanych czynności życia codziennego, co więcej zmuszona była korzystać z pomocy teściów, brata i siostry.

Powódka wskazała ponadto, iż w dniu 22.02.2013r. zgłosiła pozwanej szkodę, domagając się wypłaty kwoty 10.000,00 zł zadośćuczynienia oraz kwoty 500,00 zł tytułem odszkodowania, lecz pozwana pismem z dnia 06.05.2013r. odmówiła jakiegokolwiek wypłaty, wskazując, iż roszczenia powódki są niezasadne.

Ostatecznie, pismem z dnia 14.06.2016r. powódka zmodyfikowała pozew, żądając kwoty 15.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 10.000,00 zł od dnia 07.05.2013r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 5.000,00 zł od dnia doręczenia pozwanej odpisu w/w pisma do dnia zapłaty. W pozostałym zakresie powódka podtrzymała wnioski pozwu.

Do pozwu dołączono pismo pozwanej z dnia 06.05.2013r., kopię postanowienia o umorzeniu dochodzenia sygn. akt Ds. (...) kopię paragonu za zakup leków, kopię karty informacyjnej ze Szpitala (...) w K. z dnia 09.07.2012r., kopię karty zabiegowej, kopię skierowania do szpitala z dnia 12.12.2012r., kopię zaświadczenia z dnia 03.10.2012r., kartę informacyjną ze Szpitala(...)w R. z dnia 23.01.2013r., zgłoszenie szkody osobowej z dnia 22.02.2013r.

W odpowiedzi na pozew, pozwana działająca przez pełnomocnika – radcę prawnego D. T. – podniosła, iż roszczenie powódki jest bezzasadne.

Uzasadniając powyższe wskazała, iż nie jest prawdą, że na odcinku drogi, na którym doszło do zdarzenia, znajdowały się wyrwy w drodze. Pozwana skazała, iż w listopadzie 2011r. w związku budową kanalizacji dokonano przekopu przez przedmiotową drogę, a ubytek w nawierzchni wypełniony został tłuczniem. Co więcej, zarówno na początku, jak i na końcu drogi ustawione były znaki ograniczenia: tonażu i prędkości do 30 km/h.

Ponadto z ostrożności procesowej pozwana podniosła zarzut przyczynienia się powódki do zdarzenia, bowiem nie zmniejszyła prędkości do takiej, która umożliwiłaby bezpieczny przejazd, jak też nie zastosowała się do znaku ograniczenia prędkości i warunków panujących na drodze.

W oparciu o powyższe pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka jadąc w dniu 07.07.2012r. ok. godz. 12:00 motorowerem marki J. nr rej. (...) drogą relacji C. – P. wywróciła się w czasie pokonywania zasypanego tłuczniem poprzecznego wycięcia bitumicznej nawierzchni.

/ dowód: akta sprawy Ds. (...) Prokuratury Rejonowej w Kolbuszowej/

Wskutek powyższego zdarzenia powódka doznała obrażeń w postaci zwichnięcia stawu łokciowego lewego, stłuczenia stawu kolanowego lewego oraz oderwania fragmentu głowy kości promieniowej lewej. Po wypadku powódka została przewieziona do Szpitala (...) w K., gdzie wykonano diagnostykę obrazową, dokonano repozycji zwichnięcia stawu łokciowego lewego i unieruchomiono opatrunkiem gipsowym na okres 9 dni, po którym unieruchomienie gipsowe zmieniono na szynę gipsową. Rehabilitacja odbywała się w K. i w M.. Kolejno, z powodu wydzielenia się do stawu ciała obcego w postaci fragmentu głowy kości promieniowej lewej, powstałego w czasie zwichnięcia, powódka była leczona operacyjnie w Szpitalu (...) w R., gdzie przebywała od dnia 21.01.2013r. do dnia 23.01.2013r. Ostatecznie leczenie i rehabilitację zakończono w kwietniu 2013r. Dolegliwości bólowe i niewygodny powódki w okresie leczenia i rehabilitacji kształtowały się w granicach od 6-2 pkt w 10. stopniowej, degressywnej skali (...), a obrażenia w postaci zwichnięcia stawu łokciowego lewego z oderwaniem fragmentu kostnego kości promieniowej lewej spowodowały wystąpienie trwałego uszczerbku na zdrowiu, który wynosi 7% wg Tabeli MP i PS z 2002r.

/dowód: opinia biegłego sądowego k. 97-102, opinia uzupełniająca biegłego sądowego k. 123-124, opinia uzupełniająca II biegłego sądowego k. 132-133/

Powódka w okresie leczenia korzystała z pomocy osób bliskich, której udzielali siostra, brat i teść powódki.

/dowód: zaznania świadków k.46v-47/

Początkowa prędkość, z jaką poruszała się powódka kierując motorowerem, wynosiła ok. 30 km/h, natomiast w początkowej fazie wywracania prędkość powódki wynosiła ok. 20 km/h. Miejsce zdarzenia nie było oznakowane stosownym znakiem ostrzegawczym A-11 „nierówna droga”.

/dowód: opinia biegłego sądowego k. 161-170/

Okolicznością bezsporną jest również, iż strona pozwana jest zarządcą drogi gminnej relacji C.- P., na której doszło do zdarzenia będącego podstawą roszczeń strony powodowej.

Powódka pismem z dnia 22.02.2013r. zgłosiła pozwanej szkodę osobową, jednak pozwana odmówiła wypłaty odszkodowania i zadośćuczynienia, wskazując, iż nie poczuwa się do winy.

/ dowód: zgłoszenie szkody osobowej k. 19-20, pismo pozwanej z dnia 06.05.2013r. k. 8/

Opisany stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o przywołane dowody, w tym dowody z dokumentów oraz zeznań świadków, które były spójne i korelowały z zabranym materiałem dowodowym w sprawie. Sąd w całości dał wiarę dowodowi z pisemnej opinii biegłego sądowego w chirurgii urazowej i ortopedii dr n.med. A. P. oraz opinii uzupełniających, bowiem są one jasne, wyczerpujące i logiczne, a opiniujący biegły oparł się na rzetelnej dokumentacji medycznej oraz bezpośrednim badaniu. Sąd w całości dał wiarę również dowodowi z opinii biegłego sądowego z zakresu rekonstrukcji wypadku drogowego mgr inż. I. R., sporządzonej jasno, rzetelnie i w sposób wyczerpujący. Sąd oddalił wniosek pełnomocnika pozwanego o dopuszczenie dowodu z przesłuchania biegłego na okoliczność kwestii doprecyzowania wpływu hamowania na skutek zdarzenia, możliwości bezpiecznego przejechania przez wykonany wykop z uwagi na fakt, że wniosek taki został złożony po zakreślonym przez Sąd terminie i zmierzał jedynie do przedłużenia postępowania.

Sąd zważył co następuje:

Przedmiotowe powództwo zasługuje na uwzględnienie w części.

Odpowiedzialność pozwanej należało rozpatrywać w odniesieniu do unormowań art. 416 k.c., który statuuje odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną w wyniku zawinionego bezprawnego zachowania sprawcy w przypadku osoby prawnej. W świetle przytoczonego przepisu do stwierdzenia istnienia odpowiedzialności konieczne jest łączne wystąpienie następujących przesłanek: zaistnienie (powstanie) szkody spowodowanej działaniem bądź zaniechaniem,

z którym ustawa wiąże obowiązek odszkodowawczy, ponadto istnienie związku przyczynowego pomiędzy ową szkodą a działaniem lub zaniechaniem, z którym ustawa wiąże obowiązek odszkodowawczy (art. 361 k.c.).

Ustawa z dnia 21 marca 1985r. o drogach publicznych w art. 20 określa obowiązki zarządcy drogi. Zgodnie z ust. 4 do obowiązków zarządcy drogi należy utrzymanie nawierzchni drogi, chodników, drogowych obiektów inżynierskich, urządzeń zabezpieczających ruch i innych urządzeń związanych z drogą. Z kolei ust. 5 stanowi, że do zarządcy drogi należy realizacja zadań w zakresie inżynierii ruchu. Jak wynika z § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z 23 września 2003r. w sprawie szczegółowych warunków zarządzania ruchem na drogach oraz wykonywania nadzoru nad tym zarządzaniem, organizowanie ruchu następuje w szczególności poprzez ustalenie geometrii drogi, umieszczania znaków drogowych, a także ustalanie sposobów działania sygnalizacji i znaków świetlnych. Znaki powinny być umieszczane w miejscach zapewniających ich odpowiednio wczesne dostrzeżenie, a ich stan ma gwarantować, że przekaz w nich zawarty dotrze do uczestników ruchu. Zaniechanie bądź wadliwe wypełnienie obowiązków, które ciąży na zarządcy i będące z nim w związku przyczynowym zdarzenia wywołujące szkody powodują, iż po stronie zarządcy powstaje odpowiedzialność odszkodowawcza.

Ciężar udowodnienia okoliczności zaniechania lub niedopełnienia obowiązków przez zobowiązanego zarządcę spoczywa, zgodnie z art. 6 k.c., na poszkodowanym, czemu - zdaniem Sądu – powódka uczyniła zadość. Opinia biegłego sądowego z zakresu rekonstrukcji wypadku drogowego jednoznacznie wskazuje, iż „przeszkoda w postaci poprzecznego przekopu zasypanego tłuczniami, a więc związana ze zmianą rodzaju nawierzchni i obniżeniem względem powierzchni jezdni, powinna zostać zasygnalizowana, a więc oznakowana znakiem ostrzegawczym A-11 „nierówna droga”, brak takiego oznakowania szczególnie dla kierujących pojazdami jednośladowymi, stwarzał potencjalne zagrożenie.”

Wobec powyższego bezspornym jest fakt, iż pozwana nie dopełniła ciążącego na niej ustawowego obowiązku umieszczenia ostrzegawczego znaku drogowego A-11 przed odcinkiem jezdni, który był niebezpieczny dla ruchu, w szczególności dla pojazdów jednośladowych.

Zarzut pozwanego, jakoby powódka przyczyniła się do przedmiotowego zdarzenia uznać należy za chybiony. Kategoriecznie wyklucza to w/w opinia biegłego sądowego, z której jasno wynika, iż powódka poruszając się po przedmiotowej drodze nie przekroczyła prędkości dopuszczalnej, prędkość ta nie nosiła również cech prędkości nadmiernej i niebezpiecznej. Ponadto awaryjne hamowanie przed miejscem wyfrezowanego asfaltu, nie powinno być traktowane jako błąd kierującej, bowiem było zachowaniem poprawnym i zgodnym z techniką kierowania pojazdami następującym w sytuacji nagłego dostrzeżenia przeszkody.

Nie ulega zatem wątpliwości, że zostały spełnione wszystkie przesłanki wyżej wymienione warunkujące powstanie odpowiedzialności z art. 416 k.c. Przeprowadzone postępowanie dowodowe bezsprzecznie wykazało, iż powódka poniosła szkodę na skutek zdarzenia drogowego z dnia 07.07.2012r. w postaci trwałego uszczerbku na zdrowiu, a szkoda ta wyrządzona została bezprawnym i zawinionym działaniem pozwanej, polegającym na zaniechaniu umieszczenia znaku drogowego A-11 ostrzegającego o nierównej drodze. Między zaniechaniem pozwanej a szkodą zaistniał zatem normalny związek przyczynowy.

Przedmiotem kompensacji z art. 444 k.c. jest uszczerbek majątkowy wynikający z uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia. Naprawienie szkody obejmuje w szczególności: zwrot wydatków poniesionych przez poszkodowanego w związku z samym leczeniem i rehabilitacją jak i koszty opieki niezbędnej w czasie procesu leczenia, a także koszty związane pośrednio z doznany uszczerbkiem np. koszty przejazdów do szpitala czy utracone dochody.

Przedmiotem kompensacji zaś z art. 445 k.c. są cierpienia moralne i fizyczne wynikające z rozstroju zdrowia lub uszkodzenia ciała. Artykuł ten konstruuje podstawę dla majątkowej ochrony dóbr osobistych m.in. zdrowia.

Poza sporem pozostawało, iż powódka wskutek zdarzenia z dnia 07.07.2012r. doznała obrażeń, które wymagały dwukrotnego leczenia szpitalnego, a kolejno ambulatoryjnego oraz rehabilitacji. Nie sposób również kwestionować, że korzystała z pomocy osób trzecich w początkowym etapie leczenia.

Sąd dokonując analizy w zakresie należnego powódce zadośćuczynienia stanął na stanowisku, iż kwota 8.000,00 złotych jest adekwatna do doznanych przez powódkę cierpień natury psychicznej i fizycznej, poczucia krzywdy i naruszenia jej dóbr osobistych wywołanych wypadkiem.

Przy ustaleniu wysokości kwotowej zadośćuczynienia Sąd miał na względzie fakt, iż powódka była dwukrotnie hospitalizowana, a leczenie i rehabilitacja trwały od 07.07.2012r. do kwietnia 2013r. Dolegliwości bólowe określane w 10-stopniowej skali (...) wynosiły w pierwszych 7. dniach po urazie oraz przez 2 tygodnie po zabiegu operacyjnym 6-5 pkt, a następnie stopniowo 4-3 i 3-2 pkt. W wyniku zdarzenia powódka doznała trwałego uszczerbku na zdrowiu wynoszącego 7 %. (opinia biegłego k. 97-102). W tym stanie rzeczy oraz mając na względzie aktualne stosunki społeczno-ekonomiczne zasądzona kwota nie jest z pewnością rażąco wygórowana i stanowi stosowną rekompensatę pieniężną za doznane cierpienie, przede wszystkim fizyczne.

Zasądzając odszkodowanie w wysokości 58,90 zł, Sąd jako podstawę przyjął dowód w postaci paragonu za zakup lekarstw, którego to dowodu strona pozwana nie kwestionowała. (paragon za zakup lekarstw k. 11). Kwota zatem zasądzzonego odszkodowania z tego tytułu odpowiada pełnej wysokości żądanej przez powódkę.

Odnośnie odsetek od sumy pieniężnej należą się tylko wtedy, gdy to wynika z czynności prawnej albo z ustawy, z orzeczenia sądu lub z decyzji innego właściwego organu. Jeżeli wysokość odsetek nie jest w inny sposób określona należą się odsetki ustawowe (art. 359 § 1 i 2 kodeksu cywilnego). Sąd zasądził odsetki zgodnie z żądaniem powódki, tj. od dnia 07.05.2013r. albowiem w tym czasie roszczenie było już wymagalne.

Wobec powyższego Sąd uznał roszczenie za słuszne co do zasady i częściowo zasadne co do jego wysokości i uwzględnił je na mocy art. 444 i 445 k.c.

O kosztach orzeczono na mocy art. 100 k.p.c., w myśl zasady odpowiedzialności za wynik procesu, mając na względzie, że powództwo uległo oddaleniu w części.

Sędzia Sądu Rejonowego

J. C.

ZARZĄDZENIE

1. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć:

- pełnom. powoda,
- pełnom. pozwanego,

2. kal. 14 dni.

Sędzia